

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 5. De erectione beneficij, seu Ecclesiæ in alium statum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

Calagurritana beneficij de Ondategui.

Resoluitum, quod amissio portionis integræ non potuit fieri per ordinarium, quia licet plures patroni præsentent ad implendum, ita ut præsentati fuerint pares, optio est Episcopi in gratificando, cui voluerit, ut post lo. And. notat Abb. c. autem. n. 8. de iure pat. Decius conf. 127. in princ. & 129. col. 2. verificet alius, Lamb. de iure pat. li. 2. p. 3. q. 5. art. 1. non autem possunt dicti patroni instituere plures secundum Card. Clem. plures. §. fi. q. 2. & notat Abb. in c. 2. n. 2. de iure pat. Lamb. d. q. 5. ar. 2. quia beneficia non possunt diuidi, c. maiorib. de præb. & licet id fieri possit ex causa rationabili, c. vacante, de præb. tamen causas allegatas in dicta diuisione domini dixerunt esse vanas, quia litib. & scandalis, quæ narratur, potuit occurrere per dictam gratificationem. Concordia etiam de iure admittitur, dummodo non sequatur sectio beneficij, c. nisi essent, de præb.

5 *Calagurritana & beneficij de Arriola*

18. Iun. 1593.

Vna tantum parte usque nunc domini concluderunt, diuisionem integræ portionis, de qua agitur, in unâ diuisionem portionem, & duo quarta de iure non subsistere, quoniam sectio beneficiorum est prohibita, c. maioribus, c. dilecto, ubi post alios Abb. de præb. ut dixerunt domini in alia Calagurritana beneficij de Ondategui coram illustri ssimo Lancello 28. Martij 1583. nisi ex iusta causa fiat, c. vacante, c. cū causam, eod. tit. gl. in d. c. maioribus, in ista enim causa in proposito casu non apparet, non quidem respectu indigentia beneficiariorum, quia in dicta Ecclesia ad hunc duo integri beneficiarij, qui regulariter sufficiunt, pro cura & gubernio vnius Ecclesie, c. i. ut quisque, ubi Abb. n. 1. de vita & hon. cleric. c. propofuit, de filiis presb. cass. dec. 19. n. 1. vers. sed pro affirmatiua, de præb. non ex augmento diuini cultus, quia huiusmodi augmentum non habetur in consideratione, ex numero beneficiariorum, nisi ubi Ecclesia propter defectum beneficiariorum, suis debitis seruitiis defraudaretur. In hoc consistit cultus diuinus, ut diuina officia celebrentur, c. ex par. de const. c. si. de reser. in 6. P. de Vbal. tract. de canonica Episcopi. c. 7. n. 6. Nec dicatur, quod imo ex augmento numeri beneficiariorum diuini cultus augeatur, ut colligitur ex d. c. ex parte. Quia respondetur, quod hac sola causa non est sufficiens ad inducendam diuisionem beneficiariorum, & præbendarum, Abb. & Inola d. c. vacante, Lamb. de iure pat. li. 2. p. 1. q. 12. art. 7. & inter alia requiritur, quod fructus sufficiant pro omnibus beneficiariis, sed non est probatum in casu proposito, quod fructus diuine portionis sufficiant pro tribus beneficiariis, iuxta diuisionem predictam. Et si aliter diceretur, sequeretur, quod semper ex ista causa augmenti diuini cultus esset locus diuisioni beneficiariorum contra iura predicta. Non obstat, quod ad lites dirimendas diuisionem beneficiariorum aliquando permittatur, quia alio modo dirimi potuisset dicta lites, ut per reservationem pensionis, sub beneplacito Apostolico, & concordia semper fieri

debent, dummodo non sequatur sectio beneficij, cap. nisi essent, de præbend. ut bene deducitur in dict. Calagurritana beneficij, cuius copia data fuit. Et circa hanc materiam diuisionis beneficiariorum ultra Dd. in d. c. maiorib. & c. vacante, & c. dilecto, de præb. & Lamber. 1. p. 2. lib. 9. q. 7. art. 17. vide etiam Rebus. in repet. c. extirpanda, §. qui vero, de præbend. 6. nota. in 3. modo percipiendi fructus, & Burfatum conf. 185. lib. 2.

Qui ultra dicta requisita in diuisione beneficiariorum acquirunt consensum capituli, sicut in alienatione, &c. Ad quod facit quod dictum est de disimbratione beneficij cap. præcedenti.

CAP. V.

De erectione beneficij seu Ecclesie, in alium statum.

SVMMARIA.

Alteratur beneficium in melius per erectionem in alium statum superiorem, ut cum collegiata erigitur in Cathedrali, & Episcopalis in Metropolitana, quod tamen solus Papa facere potest, n. 1.

Aliquando Ecclesia simplex erigitur in curatam, & parochialem, quod ex causa facere potest Episcopus, n. 2. Cui obest declaratio S. Congregationis adducta, n. 3. cui respondetur ibi.

Aliquando Ecclesia erigitur in collegiatam, quod videtur posse fieri per Episcopum, licet soleat fieri auctoritate Papæ, n. 4.

Tandem alteratur & beneficiū in melius per erectionem in aliū statum superiorem, ut cum ecclesia collegiata erigitur in Cathedrali, & Episcopalis in Metropolitanam. Quod tamen solus Papa facere potest, c. i. ne sede vacante. Et facit c. quod translationem, & gl. ibi de off. legati, & docet Reb. in praxi tit. de erectione Ecclesie in Cathedrali, qui de materia istius erectionis videndus est, & Aqor. 2. par. li. 5. c. 29. q. 25. & lib. 6. c. 30. q. 2. & 4.

Aliquando etiam & Ecclesia simplex erigitur in curatam, & parochialem, quod ex causa facere potest Episcopus, ut per Rebus. tit. de erectione in curatā, & parochialem, qui est videndus de hoc, & Aqor. d. c. 29. q. 25. & d. c. 30. q. 3. & 4. Cui tamen & obest declaratio S. Congregationis Concilij super c. 16. §. 25. de res. quæ sic ait: Nec beneficia simplicia in curata conuerti ordinario possunt. Sed potest intelligi, cessante causa, & necessitate.

Aliquando etiam Ecclesia & erigitur in collegiatam, quod videtur posse fieri per Episcopum, licet soleat fieri auctoritate Papæ, Rebus. tit. de erectione in collegiatam, licet contra teneat Aqor. d. c. 30. quæst. 2. nempe non posse fieri per Episcopum, sed per solum Papam. Quod tutius videtur Fusco de visitatione lib. 2. c. 1. n. 6. & allegat Rebus. ibi. Et ut de Mando. de signaturæ gratia, tit. de erectionibus.

FINIS.

G. V. I.
1.5